

Foto midsatt side:
Lysheim ca 1950. Hugo Becks
elektriske forretning holder til
i lokaler mot Storgata, mens der
moderne lyskillet til høyre
reklamerer for «Barberen».
Foto: Akerhusmuseet

Hjemmetrykker på vakt i Jessheimkrysset
etter freien mai -45.
Foto: Akerhusmuseet

Uvirkeligheten

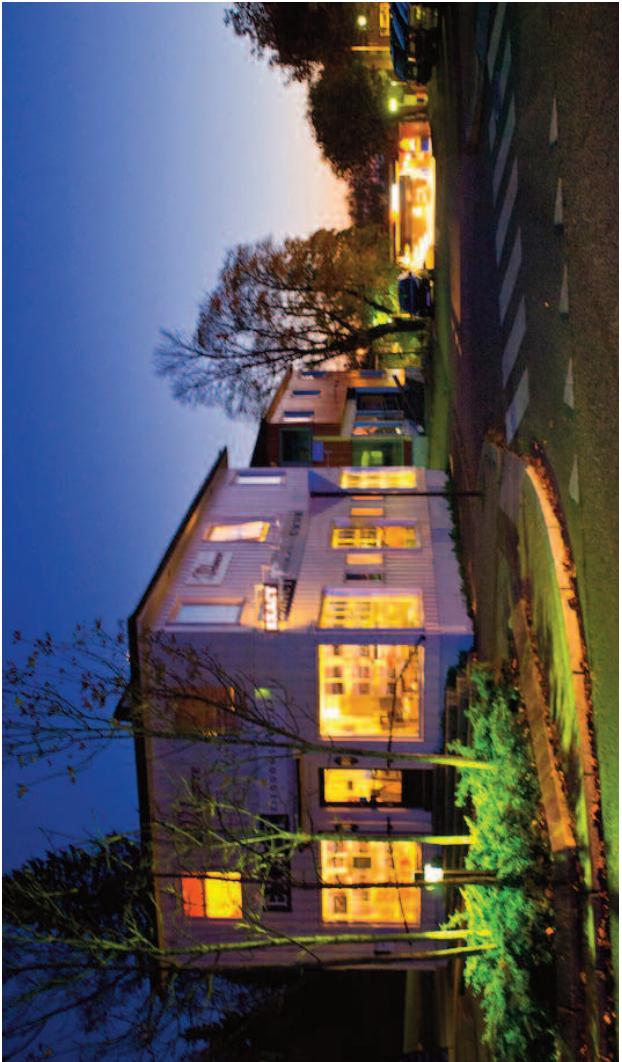
9. april 1940. Erling Werner Raud er 14 år, står opp og tar sykkelen til skolen. I det han trakkjer over bru mot realskolen ved Alleidot kommer et fly oppover langs jernbanelinjen og fortsetter mot Eidsvoll. Vel framme på skolen står skolestyrer Gustav Raud på trappa og samler alle elevene. Beskjeden er sjokkende: Norge er i krig. "Naturlig nok ble det ingen skole den dagen".

Om ettermiddagen får Erling i oppdrag å dra for å kope brod. Bakerutsalget ligger vegg i vegg med Hugo Becks forretning. Fra trappa på bakerutsalgset ligger en del kommer flere busser med tyske soldater. Det er gule bussar fra Schönen's Bilsentral. Soldatene sitter stramt i setene, med hjelmen på og geværet mellom beina. Den første bussen stopper midt i krysset foran Vegelgården, de andre lengre bak. Folk strammer til fra alle kanter, knapt noen tror det de ser, at tyskerne allerede er her. "Vi så uvirkeligheten rett foran oss". Erling kastet seg på sykkelen for å komme hjem med brodet egentlig. Han rekker akkurat til Quislings tale på radioen.

Soldatene i bussene var fallskjerm-soldater, plukket opp på Fornøebu. De ble ledet av Eberhardt Spiller, som var tysk militærattaché i Oslo. De jæget etter kongen, kronprinsen og regjeringen, som hadde flyktet nordover mot Hamar og Elverum med tog. Styriken ble rasket sammen av Spiller i all hast, etter at han hadde hørt et intervjø på radioen med utenrikssminister Halvdan Koht som villig informerte om hvordan evalueringen skulle foregå.

Tyskerne plasserte ut mitraljøser i krysset for sikring. De stoppet på Jessheim for å få bensin, fra Sundby Shellstasjon. Imidlertid nektes han som beljente stasjonen å fås opp pumpene. Tyskerne skrek, truet og avfyrt skudd for å skremme. En av de som kom til var Finn Raud, som bodde i Villa Sole litt lengre ned i vegen. Han snakket tysk, bl.a. etter å ha vært i Tyskland i -36 før å se OL. Det ble forhandling og diskusjoner, til slutt ble pumpene låst opp for å unngå at noe skulle bli skutt.

Ståheien hadde likevel sin misjon. Telegrafisten på Jessheim Peder Berrefjord var på kveldstur. Han ble nysgjerrig på braket og fikk se de tyske styrkene. Han telegraferte nordover at tyskerne var på Jessheim. Stortinget, regjeringen og de kongelige brot umiddelbart opp fra Hamar, og dro videre til Elverum med tog. Tyskerne dro videre, og endte opp i fanget på norske soldater ved Midskogen vest for Elverum. 10. april var bare en dryt time gammel. Her ble de tyske soldatene tvunget til å snu. Spiller døde senere samme dag på Hamar sykehús av skuddskader. Et par dager etter drar Erling innom Sundby Shellstasjon, der kulemerket i taket over pumpene enda er ferskt.

Jessheim

- EN NY TID KOMMER

være effektiv og ørlig, uten ornamentikk. De store vindustatene, de slakte takene og hjørnevinduene var som tatt ut av tidens lærebøker. Like siktet som de var moderne var at de påkalte Jessheimfolkers forargelse. "Stuggere bygg skulle en leite lenge etter." Men mer ble det villaer langs Gardermøegen, Sundby Shellstasjon i krysset Sparebanken i Gotaasæoen og slakter Furusetts villa.

Lysheim ble bygget i 1932 som forretningsgård med tillegghi til andre etasje. I delen nærmest Storgata hadde Hugo Beck elektrisk forretning. I delen mot vest hadde baker Karlsen fra Kløfta utsalg og et lite rom hvor det ble servert kaffe og nystekte wienerbød. Seinere ble det barberforretning i denne delen, og enda noe seinere bakerutsalg i delen mot Storgata.

Sammen med nabogården Heimen og villaen Granbakken nedenfor skilte huset seg ut fra de andre på Jessheim. De tre ble bygget i funksjonalismen, den nye arkitekturenningen som svepte over verden. Fortildene var fabrikkokaler, arkitekturen skulle varierte nok også. Fra slutten av 1870-

Lysheim og Heimen er det vi i dag kaller "byggmesterfunkis", de eneste bevarte av denne typen i Jessheim sentrum. Lysheim ble satt opp av "Byggmester Th. Myrvold" som startet sin virksomhet i 1929.

De færreste av de eldre husene på Jessheim er tegnet av arkitekter. Istedet var det lokale byggmestre som både tegnet og oppførte husene. Hvor mye de egentlig tegnet selv varierer nok også. Fra slutten av 1870-

Berreiford var på kveldstur. Han ble nysgjerrig på braket og fikk se de tyske styrkene. Han telegraferte nordover at tyskerne var på Jessheim. Stortinget, regjeringen og de kongelige brot umiddelbart opp fra Hamar, og dro videre til Elverum med tog. Tyskerne dro videre, og endte opp i fanget på norske soldater ved Midskogen vest for Elverum. 10. april var bare en dryt time gammel. Her ble de tyske soldatene tvunget til å snu. Spiller døde senere samme dag på Hamar sykehús av skuddskader.

Lysheim

- Bygget 1932 av byggmester Th. Myrvold
- Har rommet elektrisk forretning, bakeri, barberer og eiendoms-møgler